

فراخوان اقدام فوری

زندانی وجدانی در ایران به قید وثیقه آزاد شد

عبدالفتاح سلطانی، وکیل و عضو کانون مدافعان حقوق بشر به قید وثیقه آزاد شده است.

عبدالفتاح سلطانی به قید وثیقه (سند ملک به ارزش بالغ بر 101000 دلار) در روز 26 آگوست 2009 (5 شهریور 1388) آزاد شد. او در زندان اوین در بازداشت به سر می برد و در طی مدت بازداشت حداقل یک بار اجازه یافته بود با خانواده اش ملاقات کند و چند بار به آنها تلفن کند. گفته می شود او در هنگام آزادی از وضعیت سلامتی در حد قابل قبولی برخوردار بوده است.

عبدالفتاح سلطانی در روز 16 ژوئن (26 خرداد) در دفتر کارش در مرکز تهران و در پی انتخابات مورد اختلاف ریاست جمهوری در ایران دستگیر شده بود.

همسر عبدالفتاح سلطانی در نامه سرگشاده ای به رئیس قوه قضائیه در روز 21 آگوست 2009 از قوه قضائیه درخواست کرد که مستقلاً و غیرجانبدارانه عمل و عبدالفتاح سلطانی را آزاد کند. بنا به گزارش های مطبوعاتی روز 22 آگوست، مسئولان دفتر دادستانی وارد سلول انفرادی او شده و او را تهدید کرده بودند که در صورتی که ارتباطش را با کانون مدافعان حقوق بشر و شیرین عبادی، دارنده جایزه نوبل صلح و یکی از بنیانگذاران کانون، قطع نکند و از مصاحبه کردن در باره پرونده های موکلانش دست بردارد، او را به حبس دراز مدت محکوم خواهند کرد.

کانون مدافعان حقوق بشر که به وسیله دارنده جایزه صلح نوبل شیرین عبادی و بسیاری از فعالان برجسته حقوق بشری در سال 2002 تاسیس شده است، در دسامبر 2008 کمی پیش از برگزاری مراسمی در یادبود شصتمین سالگشت بیانیه جهانی حقوق بشر به زور بسته شد. این کانون که اعضایش به فعالیت تحت نام آن ادامه می دهند، دارای سه نقش اعلام شده است: دادن گزارش در باره موارد نقض حقوق بشر در ایران، ارائه کمک قضایی رایگان به زندانیان سیاسی و حمایت از خانواده های زندانیان سیاسی.

لطفا هر چه سریعتر نامه هایی به فارسی، عربی، انگلیسی یا به زبان خودتان بفرستید و:

- از مقامات بخواهید اتهامات کیفری علیه فعالیت مسالمت آمیز و قانونی حقوق بشری عبدالفتاح سلطانی و دیگر مدافعان حقوق بشر را پس بگیرند؛
- خواهان پایان دادن به اذیت و آزار مدافعان حقوق بشر در ایران، شامل اعضای کانون مدافعان حقوق بشر، بشوید؛
- از مقامات بخواهید بازگشایی کانون مدافعان حقوق بشر را تسهیل کنند و به آن اجازه دهند قانوناً به ثبت برسد.

نامه ها را پیش از 8 اکتبر 2009 به مقامات زیر بفرستید:

<p>رونوشت برای: وزیر کشور صادق محصولی وزارت کشور خیابان دکتر فاطمی تهران، جمهوری اسلامی ایران فکس: 21 8 896 203 +98 +98 21 8998 547 +98 21 6 650 203 عنوان: عالیجناب آقای</p>	<p>رئیس قوه قضائیه آیت الله صادق لاریجانی حوزه ریاست قوه قضائیه خیابان پاسدور، خیابان ولی عصر، پایین تر از سه راه جمهوری، تهران کد پستی 1316814737، جمهوری اسلامی ایران پست الکترونیکی: larijani@dadgostar.com tehran.ir (در قسمت موضوع بنویسید: خدمت آیت الله لاریجانی) از طریق تارنمای http://www.dadiran.ir/tabid/81/Default.aspx در چهارگوش اول نام خودتان، در چهارگوش دوم نام خانوادگی تان و در چهارگوش سوم نشانی پست الکترونیکی خودتان را بنویسید. در چهارگوش بزرگ درخواست خودتان را وارد کنید.</p>	<p>رهبر جمهوری اسلامی ایران آیت الله سید علی خامنه ای دفتر مقام رهبری خیابان جمهوری اسلامی، خیابان شهید کشور دوست، تهران، جمهوری اسلامی ایران پست الکترونیکی: از طریق تارنما: http://www.leader.ir/langs/fa/index.php? p=letter عنوان: عالیجناب آقای</p>
--	---	--

و رونوشت هایی برای نمایندگان دیپلماتیک ایران در کشور خودتان بفرستید. در صورتی که بخواهید پس از تاریخ بالا نامه بفرستید، از دفتر عفو بین الملل بخش خودتان سوال کنید. این اولین روزآمدسازی فراخوان اقدام فوری 160/09 است. اطلاعات بیشتر در www.amnesty.org/en/library/asset/MDE13/059/2009/

اطلاعات بیشتر

عبدالفتاح سلطانی در سال 2005 دستگیر شد و مدت 219 روز را در بازداشت گذراند که از این مدت 43 روز آن در حبس انفرادی بود. در سال 2006، او به پنج سال زندان محکوم شد که از این میزان چهار سال آن به خاطر «افشای اسناد محرمانه» و یک سال به خاطر «تبلیغ علیه نظام» بود. در 28 مه 2007، او از تمام اتهام ها تبرئه شد.

عبدالفتاح سلطانی قصد داشت در سال 2008 در انتخابات شورای مرکزی کانون وکلای مرکز شرکت کند، اما نامزدی او به خاطر «عدم صلاحیت» رد شد.

در پی آن، او از مسافرت به خارج از ایران منع شد. شهر نورنبرگ در آلمان به او جایزه حقوق بشر را اعطا کرده است. هنوز معلوم نیست که او آزاد خواهد ماند چه رسد به این که در اکتبر 2009 شخصا برای دریافت جایزه به خارج سفر کند.

از روز 13 ژوئن که پیروزی رئیس جمهور احمدی نژاد در انتخابات روز پیش از آن اعلام شد، صدها هزار نفر از ایرانیان در تظاهرات توده ای و عموماً مسالمت آمیز شرکت و با نتیجه انتخابات مخالفت کردند. مقامات ایرانی به سرعت محدودیت های شدیدی بر آزادی بیان، تشکل و تجمع برقرار کردند و سیستم های مخابراتی و اینترنت به شدت مختل شد. نشریات ایرانی از انتشار اطلاعات در باره ناآرامی سراسری منع شدند و روزنامه نگاران خارجی از حضور در خیابان ها ممنوع شدند، ویزای آنها تمدید نشد و برخی از خبرنگاران خارجی دستگیر یا از کشور اخراج گردیدند.

در واکنش به اعتراض های توده ای، نیروهای امنیتی، به ویژه نیروی شبه نظامی بسیج، در سطحی گسترده مورد استفاده قرار گرفتند و در حدود 4000 نفر را در طی سه - چهار هفته بعد از انتخابات 12 ژوئن دستگیر کردند. این عده شامل شخصیت های برجسته سیاسی نزدیک به یکی از دو نامزد ریاست جمهوری میر حسین موسوی یا مهدی کروبی یا رئیس جمهور سابق خاتمی که از مبارزه انتخاباتی میرحسین موسوی حمایت کرد، هستند. برخی از مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران نیز بازداشت شده اند. آنها از داشتن وکیل محروم بوده اند، اما عموماً با خانواده هایشان ملاقات کرده اند.

نیروهای امنیتی از زور مفرط و مهلک استفاده کرده اند که به کشته شدن ده ها نفر و زخمی شدن صدها نفر دیگر منجر شده است. حداقل ده ها نفر دیگر بعداً در اثر شکنجه و اذیت و آزارهای دیگر در زندان های نیروهای امنیتی کشته یا زخمی شده اند.

محاکمه های دسته جمعی صدها نفر که از 4 آگوست 2009 شروع شده، مثل محاکمه ای که در روز 25 آگوست برگزار شد، به شدت ناعادلانه بوده است. از بازداشتیان در حال «اعتراف» به اتهامات میهمی که غالباً جرائم مشخص کیفری نیستند، فیلم گرفته اند. برخی از این «اعترافات» حتا پیش از انجام محاکمه از تلویزیون پخش شده است. دادگاه مدارک و شواهد کسب شده تحت فشار را پذیرفته است. برخی از افراد تحت محاکمه ممکن است با مجازات مرگ روبرو شوند.

مقامات ایرانی ادعاهای شکنجه و بدرفتاری با بازداشتیان در پی اعتراض های پس از انتخابات و وقوع تعدی ها در حداقل یک بازداشتگاه یعنی کهریزک در خارج از تهران را تایید کرده اند. مقام رهبری آیت الله علی خامنه ای در روز 29 ژوئیه دستور تعطیلی این مرکز را صادر کرد و رئیس و سه تن از ماموران بازداشتگاه کهریزک از خدمت برکنار و احتمالاً بازداشت شده اند.

عفو بین الملل گزارش هایی دریافت کرده که با بیانیه مهدی کروبی، یکی از چهار نامزد ریاست جمهوری در انتخابات 12 ژوئن مطابقت دارد. بنا به گزارش ها، او شکایت کرده که نیروهای امنیتی بازداشتیان مرد و زن را مورد شکنجه و از جمله تجاوز قرار داده اند.

